KETUA PENGARAH PERTUBUHAN KESELAMATAN SOSIAL

lwn.

NOR AZIAN ADNAN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
WAN AFRAH PK
[RAYUAN SIVIL NO: R2-16-05-02]
18 SEPTEMBER 2003

UNDANG-UNDANG BURUH: *Keselamatan sosial - Tuntutan pekerja di bawah Akta Keselamatan Sosial 1969 - Kemalangan berlaku semasa pekerja menjalani latihan bola jaring mewakili majikan - Sama ada kemalangan berlaku dalam masa pekerja menjalankan pekerjaannya - Sama ada kemalangan suatu kes bencana kerja di bawah Akta*

PROSEDUR SIVIL: *Rayuan - Rayuan daripada Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial - Sama ada rayuan teratur kerana melibatkan soalan fakta - Sama ada rayuan semestinya melibatkan soalan undang-undang sahaja - Akta Keselamatan Sosial 1969, ss. 91*

Responden kes ini ialah seorang pekerja bank dan pencarum di bawah Akta Keselamatan Sosial 1969 ('Akta'). Responden ditimpa kemalangan semasa menjalani latihan untuk pertandingan bola jaring mewakili majikannya. Beliau membuat tuntutan bagi kemalangan tersebut di bawah Akta tetapi tuntutannya itu ditolak oleh Pertubuhan Keselamatan Sosial ('PKS') atas alasan bahawa kemalangan yang berlaku itu bukan suatu bencana kerja di bawah Akta. Responden kemudiannya merayu kepada Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial ('JRKS') terhadap keputusan PKS tersebut dan rayuannya itu telah dibenarkan. Maka rayuan ketua pengarah PKS ('perayu') ini.

Isu-isunya ialah: (1) sama ada rayuan ini teratur memandangkan rayuan terhadap keputusan JRKS mesti melibatkan soalan undang-undang yang matan sahaja; (2) sama ada kemalangan tersebut berlaku dalam masa responden menjalankan pekerjaannya dan merupakan suatu bencana kerja bagi membolehkannya membuat tuntutan di bawah Akta.

Diputuskan (menolak rayuan):

[1] Responden dijangka menghadiri latihan-latihan untuk permainan bola jaring yang diadakan oleh majikannya. Dengan itu, kehadirannya merupakan satu kejadian pekerjaan. (ms 462 h)

[2] Latihan yang dijalani responden diketahui dan dibenarkan oleh majikan responden. Beliau memang memberi perkhidmatan dan untuk manfaat majikan. Majikan juga memberi pelepasan untuk berlatih. Lagipun, latihan bola jaring pada lazimnya dijalankan pada dan selepas waktu pejabat. Maka, responden telah menjalani latihan bola jaring bukan untuk dirinya sendiri dan kecederaan yang dialaminya terbit dalam masa menjalankan pekerjaannya dan merupakan satu bencana kerja seperti yang diputuskan oleh JRKS. Tambahan pula keputusan yang dibuat oleh JRKS lebih merupakan peringkat jabatan maka tidak ada sebab kenapa mahkamah di peringkat ini perlu mengganggu keputusan tersebut. (ms 464 h & 465 a-b)

Kes-kes yang dirujuk:

Charles R Davidson v. McRobb [1918] AC 304 ***(dirujuk)***

R v. Industrial Injuries Commissioner, ex p Amalgamated Engineering Union [1966] 1 All ER 97 ***(dirujuk)***

R v. National Insurance Commissioner, ex p Michael [1977] 2 All ER 420 ***(dirujuk)***

The Commonwealth v. Oliver [1962] 107 CLR 353 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Employees' Social Security Act 1969, ss. 2(6), 84

Employees' Social Security (Sosial Security Appellate Board Procedure) Regulations 1976, reg. 17

Sumber-sumber yang dirujuk:

Halsbury's Laws of England, edisi keempat, vol 44(2), para 129

Bagi pihak perayu/penentang - Azrina Mohd Isa; T/n Skrine
Bagi pihak responden - WA Shashila; T/n Ram Rais & Partners

*[**Nota pengarang:** Lihat keputusan bercanggah dalam kes Ketua Pengarah Pertubuhan Sosial lwn. Gow Soo Tan [2004] 3 CLJ 449 yang juga diterbitkan di dalam isu ini.]*

Dilaporkan oleh Usha Thiagarajah

PENGHAKIMAN

Wan Afrah PK:

Kes ini adalah satu rayuan terhadap keputusan Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial (kemudiannya dirujuk sebagai "JRKS") yang telah memutuskan bahawa kemalangan yang berlaku ke atas pemohon/responden pada 15 Jun 1999 adalah suatu kes bencana kerja dalam maksud s. 2(6) Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969.

Fakta Kes

Responden pada masa kemalangan yang merupakan pekerja di Bank of Commerce adalah seorang "orang berinsuran" dalam lingkungan maksud Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969. Waktu bekerja biasa responden pada hari kemalangan ialah dari 9 pagi hingga 5 petang.

Responden mewakili pasukan majikan di dalam permainan bola jaring. Perlawanan bola jaring antara bank-bank diadakan pada 31 Julai 1999 sehingga 1 Ogos 1999. Oleh itu, beliau menjalani latihan dan akan digugurkan daripada mewakili majikan jika tidak menjalani latihan.

Pada 15 Jun 1999 semasa responden menjalani latihan bola jaring di padang bola jaring Taman Tasik Titiwangsa, beliau telah terjatuh. Kejadian berlaku pada kira-kira pukul 6.45 petang.

Berdasarkan kepada siasatan dan butir yang diperolehi, Pertubuhan Keselamatan Sosial telah memutuskan bahawa kemalangan yang berlaku ke atas responden bukan satu kes bencana kerja dalam lingkungan maksud s. 2(6) Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969. Ini disebabkan kemalangan berlaku tiada kaitan dengan pekerjaannya. Di dalam surat responden yang dihantar kepada majikannya bertarikh 18 Ogos 1999, beliau telah menyebut bahawa kemalangan berlaku bukan semasa carnival sukan cuma latihan biasa sahaja.

Pihak responden tidak berpuashati terhadap keputusan Pertubuhan Keselamatan Sosial itu telah memfailkan rayuan kepada JRKS menurut s. 84 Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969 dan Peraturan-Peraturan (Am) Keselamatan Sosial (Acara Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial) 1976 bagi tujuan menuntut Faedah Bencana kerja.

JRKS telah membenarkan rayuan respondan pada 22 Julai 2002. Pihak perayu tidak berpuashati dengan keputusan itu dan membuat rayuan ke mahkamah ini.

Isu

Isu yang dipertikaikan di sini ialah samada kemalangan itu berlaku "in the course of employment".

Di dalam kes ini pihak perayu telah berhujah bahawa responden mengalami kemalangan semasa bermain bola jaring yang tiada kena mengena dengan tugasnya sebagai kerani di Bank of Commerce (M) Sdn. Bhd.

Peguam perayu telah merujuk kepada s. 2 Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969 yang memperuntukkan ""employment injury" means a personal injury to an employee caused by accident on an occupational disease arising out of and in the course of his employment in an industry to which this Act applies."

Oleh itu, peguambela perayu berhujah bahawa satu kemalangan itu hanya boleh dianggap sebagai "bencana kerja" apabila kemalangan itu timbul dan berlaku semasa dalam pekerjaan. Beliau telah merujuk kepada kes *R v. National Insurance Commissioner, ex parte Michael* [1977] 2 All ER 420. (sila rujuk Lampiran B ikatan autoriti perayu) kes yang mempunyai fakta yang hampir sama dengan kes di sini. Mahkamah Rayuan England semasa memutuskan bahawa kemalangan yang dialami oleh seorang konstabel polis yang mendapat kecederaan semasa bermain bola sepak dalam kes itu bukan bencana kerja telah memutuskan seperti berikut:

Lord Denning MR (sila rujuk mukasurat 424 perenggan c-d):

> In my opinion, therefore, it is a mistake in this situation to apply the test of whether he was doing something 'reasonably incidental' to his employment. **The sole question is whether this accident arose 'in the course of his employment'. To my mind it did not. It was no part of his employment to play in this same of football**. He was playing in his off-duty time on his rest day. He was in no different position from the bank clerk.

Roskill LJ (sila rujuk mukasurat 429 perenggan b):

> **It was no part of his work as a police officer to play football for his force team, even though his superiors expected that he would play for that team and every encouragement was given to him so to do**. Nor can I see that the playing of football for the force team can fairly be said to be incidental to his employment as a police officer.

Lawton LJ (sila rujuk mukasurat 431 perenggan a):

> What he was doing was expected of him; and because it was expected of him the playing can be said to have arisen out of his employment. But that is not enough. **The accident must also arise in the course of the employment. That it did not do, because when playing football he was not engaged in doing something he was employed to do.**

Kes *R v. National Insurance Commisioner, ex parte Michael* di atas telah diterima pakai dalam kes *Faulkner v. Chief Adjudicator Officer*. The Times 8 April 1994 (sila rujuk Lampiran C Ikatan Autoriti Perayu) yang mana Mahkamah Rayuan England sekali lagi memutuskan bahawa kecederaan yang dialami oleh seorang Detektif Sarjan Polis semasa bermain bola sepak tidak boleh dianggap sebagai kemalangan "arising out and in the course of employment" kerana bermain bola sepak bukanlah sebahagian dari tugas seorang Detektif Sarjan Polis.

Dalam kes ini, peguambela perayu berhujah lagi bahawa kemalangan dialami responden semasa bermain bola jaring di laur waktu kerja dan harus diingat tugas responden di Bank of Commerce adalah sebagai kerani. Maka bermain bola jaring bukan merupakan sebahagian daripada pekerjaan seorang kerani. Ini diakui sendiri oleh Pegawai Eksekutif Sumber Manusia majikan responden.

Peguambela bagi pihak responden pula berhujah bahawa berdasarkan Warta Kerajaan kepada Bill Persekutuan Keselamatan Sosial Pekerja 1969 – kenyataan keterangan jelas menunjukkan bahawa syarat-syarat kelayakan tidak akan dikenakan dalam kes bencana kerja.

Perkara 7:

> There will be no qualifying conditions in case of employment injury.

Peguambela responden di dalam penghujahan bertulisnya berkata "bencana kerja" tidak terhad dan harus diberikan interpretasi yang besar asalkan ia jatuh di bawah definasi yang dinyatakan di bawah Akta ini. Beliau telah merujuk kepada *Halsbury's Laws of England* dimana definasi di atas adalah serupa dengan undang-undang yang terpakai di United Kingdom. Rangkaikata di para 129 (Edisi Keempat vol. 44(2)) adalah berkaitan.

> ... the decision as to whether there has been an industrial accident is ultimately one of fact. This does not mean that there are no principles in this area, but it does not mean that the full facts of a case must be considered in the light of the statutory wording. The second is that, although it is necessary to break the definition down into its component parts for the purpose of analysis, a decision may ultimately have to be taken on the application of the particular facts to the composite phrase 'accident arising out or and in the course of employment.

Dalam kes ini, responden dipilih mewakili majikan di dalam pertandingan bola jaring di antara bank-bank. Ini termasuk arahan menjalani latihan-latihan sebelum pertandingan tersebut. Beliau diberi pelepasan daripada kerja oleh majikan untuk menghadiri latihan-latihan dan tindakan disiplin boleh dikenakan jika beliau tidak hadir.

Peguambela responden juga berhujah bahawa sekiranya responden tidak mematuhi arahan untuk membuat latihan, tindakan disiplin yang diambil kelak, sememangnya akan menjejaskan prestasi jawatan kakitangan tersebut sebagai kerani.

Di sini adalah jelas bahawa responden memang secara munasabah dijangka menghadiri latihan-latihan yang diadakan oleh majikannya. Justeru itu, kehadirannya merupakan satu kejadian pekerjaan (incidence of employment).

Responden berhujah bahawa pihak perayu tidak boleh mengasingkan bermain bola jaring untuk bank dan tugas responden sebagai seorang kerani di bank. Pemohon menjalankan latihan bola jaring tersebut, bukan untuk dirinya sendiri, tetapi bagi dan berkaitan dengan majikannya. Pertandingan di antara bank memberi manfaat kepada majikannya.

Di dalam penghujahan bertulisnya, peguam pihak responden telah merujuk kepada kes *Charles R Davidson v. McRobb* [1918] AC 304, Lord Dunedin pada ms 321 mengatakan bahawa:

> In my view, 'in the course of employment' is a different thing from during the period of employment'. It connotes to my mind, the idea that the workman or servant is doing something which is part of his service to his employer or master. No doubt it need not be actual work but it must I think, be work, or the natural incidents connected with the class of work ...

Mahkamah Tinggi dalam kes *The Commonwealth v. Oliver* [1962] 107 CLR 353 memutuskan bahawa seorang kakitangan yang tercedera sewaktu bermain cricket di dalam kawasan majikan semasa waktu rehat/makannya, adalah tercedera di dalam perjalanan pekerjaannya.

Di dalam kes *R v. Industrial Injuries Commissioner, Ex parte Amalgamated Engineering Union* [1966] 1 All ER 97, Mahkamah Rayuan juga memutuskan bahawa ujian samada seorang pekerja bertindak dalam masa menjalankan pekerjaan ialah samada apa yang dilakukannya berkaitan dengan kontrak perkhidmatannya walaupun dia tidak di bawah satu duti/tugas untuk melakukannya.

> Held: the test whether what he was doing was something incidental to his contract of service, although he might be under no duty to do it; ...

Hujahan juga dibuat bahawa latihan yang dijalani oleh responden bukannya satu tindakan yang tidak dibenarkan atau tidak diketahui oleh majikan. Responden menjalani latihan tersebut atas arahan dan selaku perkhidmatannya kepada majikan.

Peguam responden berhujah lagi bahawa tidak ada perbezaan di antara kecederaan yang dialami semasa waktu kerja atau di luar waktu kerja, kerana aktiviti tersebut sememangnya dijalankan atas arahan pihak majikan dan untuk manfaat majikan. Lord Denning juga di dalam ke *R v. National Insurance Commissioner* yang dirujuk oleh perayu di dalam penghujahan bertulisnya, mengesahkan isu ini.

Peguam responden juga di dalam penghujahan bertulisnya menegaskan bahawa setiap kes harus diputuskan sebagai persoalan fakta dan oleh itu kes *R v. National Insurance Commissioner* tidak wajar diterima pakai dengan sepenuhnya:

> As elsewhere in the industrial injuries scheme there is a large body of guiding case (under both the existing scheme and the previous workmen's compensation legislation) but ultimately each case must be decided as a question of fact; excessive reliance on previous, apparently similar, reported cases without applying them fully to the findings of fact may be an error of law.

Selain daripada itu, peguambela pihak responden juga berhujah bahawa s. 17 Peraturan-Peraturan Keselamatan Sosial Pekerja (Acara Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial) 1976 jelas menyatakan bahawa:

> (1) Tiada rayuan kepada Mahkamah Tinggi boleh dibuat terhadap perintah jemaah melainkan jika perintah itu melibatkan iaitu soalan undang-undang yang sewajarnya.

Oleh itu, bidang kuasa mahkamah yang mulia ini dihadkan kepada persoalan undang-undang yang timbul daripada keputusan Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial dan Mahkamah patut mencelah hanya jika ia jelas bahawa terdapat salah-arahan (misdirection) oleh Pengerusi Jemaah Rayuan. Adalah hujahan responden dengan rendah diri bahawa tidak terdapat sebarang arahan-arahan sedemikian di dalam kes ini.

Sebagai jawapan terhadap tohmahan peguam responden bahawa tindakan disiplin boleh diambil jika responden tidak menghadiri latihan, selepas meneliti Rekod Rayuan, saya bersetuju dengan peguam perayu bahawa tindakan disiplin hanya dikenakan sekiranya responden diberi pelepasan untuk menjalani latihan tetapi tidak menghadiri latihan tanpa sebab dan alasan munasabah. Oleh itu, penghujahan peguam responden mengenai isu ini adalah kurang tepat. Mahkamah juga mengambil perhatian bahawa menurut surat bertarikh 12 September 2001 dari majikan responden telah menyatakan bahawa responden tidak di bawah obligasi untuk menghadiri aktiviti bermain bola jaring sebagai sebahagian daripada pekerjaan beliau.

Walau bagaimanapun mahkamah ini berpendapat apa yang dilakukan oleh responden adalah "Incidental to this contract of service although he might be under no duty to do it". Dari fakta kes ini nampaknya latihan yang dijalani oleh responden memang diketahui dan dibenarkan oleh majikan responden. Beliau memang memberi perkhidmatan dan untuk manfaat pihak majikan telah memberi masa pelepasan untuk berlatih.

Berdasarkan surat bertarikh 12 September 2001, latihan bola jaring pada lazimnya juga dijalankan pada dan selepas waktu pejabat. Oleh itu saya berpendapat bahawa responden telah menjalani latihan bola jaring bukan untuk dirinya sendiri dan kecederaan yang dialaminya terbit dalam masa menjalankan pekerjaannya dan merupakan satu bencana kerja seperti yang diputuskan dalam Jemaah Rayuan Keselamatan Sosial. Tambahan pula keputusan yang dibuat oleh pihak jemaah lebih merupakan peringkat jabatan maka tidak ada sebab kenapa mahkamah di peringkat ini perlu menganggu keputusan tersebut.

Dengan itu, rayuan pihak perayu adalah ditolak dengan kos.